

[Miljøministeren]

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, og der også diskutere, hvad det er, udvalget – dvs. Folketinget, dog uden at man skal igennem selve lovgivningsprocessen – ønsker at få indflydelse på. Det er jo den model, vi ofte anvender.

Hvis der er en bemyndigelse, kan den udnyttes på forskellige måder, herunder jo også den måde, at man orienterer Miljø- og Planlægningsudvalget eller forhandler med Miljø- og Planlægningsudvalget, eller hvad man nu kan blive enig om. Og det synes jeg selvfølgelig man skal diskutere. Men jeg vil bare gerne sige, at der ikke er tale om flere bemyndigelser end i dag.

Og så har jeg egentlig svaret på, at »de fine beskyttelser kan skrottes«, som fru Dorte Bennedsen sagde. Det kan de ikke, men lad os diskutere tingene.

Jeg har noteret mig fru Dorte Bennedsens nej til gebyrer. Jeg vil her bare understrege, at der ikke er taget stilling til gebyrer. Der er derimod taget stilling til, om det ikke var praktisk at have en paragraf, der muliggjorde gebyrer; men også det kan vi jo diskutere nærmere.

Så er der spørgsmålet om fredningsnævn, som en række ordførere har været inde på. Jeg vil godt sige, at dengang man etablerede fredningsnævne, var situationen jo en ganske anden, når det drejede sig om naturbeskyttelsen. Dengang loven blev gennemført i 1917, var der jo ikke nogen speciel interesse eller forståelse for naturbeskyttelsen, og der var vel næsten ingen steder i landet andet end nogle få, der var fremsynede nok til at erkende, at her var nok noget, man skulle tage sig af. Det var i den periode, man kom med fredningsnævne, og de har været gode i den tid.

I dag, hvor der er så stor en interesse for miljøbeskyttelse og naturbeskyttelse, som vi taler om her, er spørgsmålet bare, om det ikke er rigtigt at give ansvaret til dem, der nu engang er direkte valgt.

Jeg er godt klar over, at der er meget forskellige opfattelser omkring direkte valg eller indirekte valg. Regeringen er altså kommet med et forslag, der betyder, at vi lægger vægt på, at det er de mennesker, der er direkte valgt, der også får ansvaret for naturbeskyttelse; men ikke uden at det kan påklages til Naturklagenævnet, som jo i øvrigt alle har udtalt sig positivt om. Alle fredningssager kan jo påklages til Naturklagenævnet, og alle fredningssager, der rejses, skal behandles af amtsrådet.

Derfor siger vi i dag, hvor situationen omkring forståelsen for naturen er helt anderledes, og hvor vi synes, det er vigtigt, at også amtsråd – og kommunalbestyrelse i andre sammenhænge – bliver meget direkte inddraget i disse ting, at det er rigtigt ikke længere at have fredningsnævne. Derfor kan fredningsnævne jo godt have gjort det godt i en fase, men man kan bare sige, at det måske var rimeligt i dag at give ansvaret til de folkevalgte. Jeg oplever diskussionen som værende mellem de direkte valgte og de indirekte valgte og mellem de folkevalgte og de folkelige. For mig er det meget vigtigt at understrege ansvaret hos de folkevalgte, de direkte valgte, for de kan smides af, hvorimod det altid er noget andet, når der er tale om indirekte udpegninger. Det er derfor det, der er det afgørende.

Hertil kan føjes, at amtsrådene i dag jo administrerer den generelle beskyttelse af naturtyper og småbiotoper. Naturpleje og naturgenopretning udføres af amtsrådene og Skov- og Naturstyrelsen, og amtsrådene fører tilsyn med, at reglerne overholdes. Overtrædelser af de bestemmelser, som fredningsnævne administrerer, behandles af amtsrådene. Endvidere har amtsrådene i vidt omfang ydet teknisk bistand til fredningsnævne.

Med andre ord mener jeg, man kan sige, at fredningsnævne i dag ikke er nødvendige. Og det kedelige ved at have fredningsnævne isoleret fra den øvrige naturbeskyttelse er, at det bliver sådan en lille part og ikke en integreret del af det hele. Og det synes jeg faktisk er en vigtig side.

Men vi kan i øvrigt under udvalgsarbejdet komme med en nærmere analyse – vi har den – af, hvad det er, fredningsnævne har taget sig af, hvordan de har arbejdet, og hvordan vi forestiller os at arbejdet mere naturligt kan indgå i amtsrådet, og så prøve at få en diskussion om det. Men det vil ikke sige, at fredningsnævne ikke har gjort det godt nok. I dag er situationen bare anderledes; folkets interesse er også anderledes.

Jeg kan ikke se andet, end at hvis man piller det grønne væk fra kommuner og amtsråd – det er måske det allervigtigste politiske spørgsmål – så svækker det det demokratiske element i disse ting. Og for mig er det helt afgørende, at vi i den fase, som vi befinder os i i 1990 i Danmark, styrker det demokratiske element. Det